

GRABALUZ

DOLORÉS N. 13. D. 302. 303 Y 304. MEXICO, D. F.

27 d'agost del 1951

Estimats pares: he rebut la seva carta setmanal del dia 18, que ha arribat en tres dies. Mai no s'havia produït un miracle tan suggestiu! I és que aquesta pressa inusitada devia ésser per les ganes de portar-me la bona notícia del projectat viatge de la mare. Quina alegria! La Rosa està emocionadíssima, i com que té un caràcter més expressiu que el meu, semblava encara més content que jo. El Raimon ha començat a córrer i a donar voltes pel menjador cridant: "vindrà l'àvia de Barcelona! vindrà l'àvia de Barcelona!". Tantdebo que no es frustra per cap motiu aquest projecte i que per la primavera pròxima es converteixi en una realitat.

Mare: si ve, procurarem fer-li passar la temporada més feliç de la seva vida, perquè s'animi a quedar-se i a fer venir la resta de la família. Ja sé que això és un somni ple de llacunes, però seria tan bonic! Però així, sense somniar, pariant només del viatge com a visita: no es desdiguí, mare, pensi que ens donaria l'alegria més gran del món.

La Rosa diu que a cada carta els recordarà això que nosaltres, per a obligar, ja ens prenem com a una promesa. Una promesa solemne i plena de força.

El mig insinuat assumpte d'en Janés m'interessa. Però és clar que el grau d'interès depèn de la proposició d'ell, si és que finalment es tracta d'una proposició. Ara no sé si vol un simple informe que jo pugui donar-li, o una corresponsalia que jo pogués portar, o bé una representació o, fent les coses grans, posant la casa Janés de Mèxic. Jo estic estretament connectat amb medis editorials i llibreters de Mèxic i crec que podria fer alguna cosa d'interès mutu. A veure què és el que ell espera de mi (si és que n'espera alguna cosa!) i jo tractaré de fer el que pugui. Però en principi el que vostè em diu m'interessa, ho repetixo, perquè crec que els seus llibres es poden vendre molt i constituir un magnífic negoci.

Hi ha dues cartes meves corresponents al pla setmanal de correspondència en camí. No m'explico com el viatge Mèxic-Barcelona és molt més lent que la inversa epistolar. De les dues, una ja hauria d'ésser a les seves mans. El retret, tan lleu, que em fa, pare, tampoc no és justificat aquesta vegada, perquè penso complir amb tota puntualitat el meu oferiment.

Fa molt temps que vaig escriure a n'en Triadú, agraïnt-li ~~les~~ els conceptes que em dedica en la presentació que em correspon en l'"Antologia" i no m'ha ~~estat~~ contestat, la qual cosa m'extranya una mica. En te notícies, pare? Em sabia greu que, per haver-se perdut la carta, em creïes poc delicat i culpable d'haver interromput una correspondència que a mi em plaia molt.

He tingut una gran alegria pels quatre mots d'en Graus. Pau

Janés 28.8.7.12

digui-li que m'hauria agradat més si hagués estat més extens i s'hagués decidit a contar-me totes les coses que insinua. Feliciti'l de part meva pel seu recent matrimoni i que s'animi a escriure'm una carta de "debo".

Em faig càrrec del tràngol que devien passar pel Manuel fill. Ens congratulem de tot cor que no li hagi passat res greu i, encara que ell s'enfadi una mica i s'entristeixi, trobo encertada la idea de desfer-se d'una eina que sempre ha estat perillosa.

Deixo espai per la Rosa, que avui diu que en necessita més que de costum. Una abraçada ben forta per a vostès pares, i una plena d'amor per tu, Joan, del vostre

Pere

Estimats pares: quina alegria al rebre la notícia tan sensacional de que la mare potser en vindria a veure la nostra primera primavera. De tots els contes que hem rebut aquesta és la que ens ha provocat més emoció i entusiasme. Tant delis que no es fustia i poguem anar tots a rebre-la. El Leon quan ho va saber estava radiant i la Clòria encara que no ho pot entendre molt bé, va celebrar-ho saltant i ballant. Mare marea, no s'acordava ni es repera, penja amb la senyora Palazón, sempre em deia que si no fos per els diners tornaria a fer el viatge a l'any següent. El Pere no ho acaba de creure del tot perquè li sembla que no ho té en tanta felicitat. No s'oblida de fer guindols ara ja ens ho han dit i no es poden tornar endavant. Amb el Pere ja sem blaus per quan vingui. La Tena si Déu vol ja caminaria. Mare de debo que ja me l'estimo molt i tinc ganes de poder-li demostrar. Estem pendent d'una propera lletra en la qual ens corroborin els que ens amen en aquesta. Encara es estimen una mica més

Mare